

Счупени парчета

Стоя пред купчина разбити парчета и се опитвам да изтрия сълзите, които вече ме задушават. Не! Няма да позволя – не мога да плача! Затворих тази врата! След това коленичих и вдигнах първото разбито парче. Този сън е все още твърде реален за мен:
... Той искаше да се ожени за мен – следващата пролет – веднага щом имах достатъчно съествени пари за къщата. Вече можеше да ги видя пред мен – нашият две деца, момиче и момче...

**Всичко е
разбито –
било е само
една лъжа!
Чувствам
се толкова
използвана,
толкова
разочарована!**

После следващото счупено парче, много скоро след това! Той беше един от любезните клиенти, който ми обеща работа в магазина на брат му:
магазинът се превърна в бар и аз трябваше непрекъснато да пия с толкова много мъже – единствено с много усилие и трудност успях да се измъкна оттам...

Това малко цветно парче все още боли най-много:

Ние бяхме щастливо семейство, мама, татко, малкото ми братче и аз. И една сутрин си тръгна и никога не се върна. Мама каза, че трябвало да пътува извън страната и скоро ще се върне, но никога не се върна...

Точно до това счупено парче има много малки счупени парчета от живота на едно малко момиче с моето име:

... Тя искаше да стане медицинска сестра като леля си ... искаше да има семейство ... красив съруг, който ще се грижи добре за нея ... много животни и къща на село с голяма градина ... хубава кола и всички в града да ѝ се възхищават ...

**Три големи счупени парчета
стоят в миналото и дори не
искам да поглеждам към тях:**
*Обещанието, което дадох на себе си,
че ще найуспешно „работя“ през
лящото и ще се върна у дома...*

*Наистина исках да отида
на уроци по немски,
вече се бях записала,
можех вече да си
представя какво би било да
говоря немски свободно и майка
ми да е шолкова горда с мен и да
ме посети в новата ми работя
в супермаркета...*

*... Никога не съм искала
да се обвързвам с мъж. Исках
да остана сама и сега съм заедно с
някой отново и не разбирам защо
стоя с него – понякога той не
е много добър...*

**Боли толкова
лошо! Трябва да
притъпя болката
някак си, да се
махна...**

Хей!

Какво е това?
Изведнъж чух
глас – много тих,
много нежен!

Аз те разбирам!
Знам болката ти,
разочарованието
ти, това че си
разбита. Взех всичката
болка в живота ти върху
себе си.

Не може да
бъде! Никой не
ме разбира! Не
мога да се надявам
повече... не мога да
мечтая!!!

Разбирам
също и това!
Но, знаеш ли
какво – аз бях
мъртъв. Умрях на кръста
за теб. Но, не
останах мъртъв!
Възкръснах и ще
живея вечно.

Кой си ти?
Какво искаш от мен?

Аз съм Исус! Защото те
обичам, ти също трябва
да живееш! Довери
ми се! Няма да те
разочаровам!

Скъпи приятелю!

Този кратък разговор ми напомня за Великден. Много от нас стоим пред купчина от разбити мечти и надежди точно като тези и се борим всекидневно за оцеляване. Слагаме си добра фасада, но изглежда съвсем различно отвътре.

Понякога се чувстваме като малко наранено дете – съвсем изоставено. Точно така можем да дойдем при Исус! Защо не точно сега, точно преди Великден?

Исус ни приема, прощава нашата вина и ни подкрепя. Той има много специални мечти за нашия живот и с негова помощ, стъпка по стъпка, можем да преживеем как се превръщат в реалност и можем да имаме смислен живот. Ти трябва да живееш!

Твоите приятели от Herzwerk!